

70 (1994) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1996 Nr. 62

A. TITEL

*Verdrag inzake de veiligheid van VN- en geassocieerd personeel;
New York, 9 december 1994*

B. TEKST¹⁾

Convention on the Safety of United Nations and Associated Personnel

The States Parties to this Convention,

Deeply concerned over the growing number of deaths and injuries resulting from deliberate attacks against United Nations and associated personnel,

Bearing in mind that attacks against, or other mistreatment of, personnel who act on behalf of the United Nations are unjustifiable and unacceptable, by whomsoever committed,

Recognizing that United Nations operations are conducted in the common interest of the international community and in accordance with the principles and purposes of the Charter of the United Nations,

Acknowledging the important contribution that United Nations and associated personnel make in respect of United Nations efforts in the fields of preventive diplomacy, peacemaking, peace-keeping, peace-building and humanitarian and other operations,

Conscious of the existing arrangements for ensuring the safety of United Nations and associated personnel, including the steps taken by the principal organs of the United Nations, in this regard,

Recognizing none the less that existing measures of protection for United Nations and associated personnel are inadequate,

Acknowledging that the effectiveness and safety of United Nations operations are enhanced where such operations are conducted with the consent and cooperation of the host State,

Appealing to all States in which United Nations and associated personnel are deployed and to all others on whom such personnel may rely, to provide comprehensive support aimed at facilitating the conduct and fulfilling the mandate of United Nations operations,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention of attacks committed against United Nations and associated personnel and for the punishment of those who have committed such attacks,

Have agreed as follows:

¹⁾ De Arabische, de Chinese, de Russische en de Spaanse tekst zijn niet afgedrukt.

Convention sur la sécurité du personnel des Nations Unies et du personnel associé

Les Etats parties à la présente Convention,

Profondément préoccupés par le nombre croissant de morts et de blessés causés, parmi les membres du personnel des Nations Unies et du personnel associé, par des attaques délibérées,

Ayant à l'esprit que les atteintes ou autres mauvais traitements contre des personnels qui agissent au nom des Nations Unies sont injustifiables et inacceptables, quels qu'en soient les auteurs,

Reconnaissant que les opérations des Nations Unies sont menées dans l'intérêt collectif de la communauté internationale et conformément aux principes et aux buts de la Charte des Nations Unies,

Conscients de l'importante contribution que le personnel des Nations Unies et le personnel associé apportent aux efforts des Nations Unies dans les domaines de la diplomatie préventive, du rétablissement, du maintien et de la consolidation de la paix et des opérations humanitaires et autres,

Conscients des arrangements existants qui visent à assurer la sécurité du personnel des Nations Unies et du personnel associé, notamment des mesures prises à cet égard par les organes principaux de l'Organisation des Nations Unies,

Reconnaissant toutefois que les mesures actuellement en vigueur pour la protection du personnel des Nations Unies et du personnel associé sont insuffisantes,

Conscients que l'efficacité et la sécurité des opérations des Nations Unies se trouvent renforcées lorsque lesdites opérations sont menées avec le consentement et la coopération de l'Etat hôte,

Demandant à tous les Etats où du personnel des Nations Unies et du personnel associé sont déployés et à tous les autres sur lesquels ces personnels doivent pouvoir compter d'apporter un appui sans réserve en vue de faciliter la conduite des opérations des Nations Unies et d'assurer l'accomplissement de leur mandat,

Convaincus de la nécessité d'adopter d'urgence des mesures appropriées et efficaces pour la prévention des atteintes contre le personnel des Nations Unies et le personnel associé, ainsi que pour le châtement des auteurs de telles atteintes,

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Convention:

- a) “United Nations personnel” means:
 - (i) Persons engaged or deployed by the Secretary-General of the United Nations as members of the military police or civilian components of a United Nations operation;
 - (ii) Other officials and experts on mission of the United Nations or its specialized agencies or the International Atomic Energy Agency who are present in an official capacity in the area where a United Nations operation is being conducted;
- b) “Associated personnel” means:
 - (i) Persons assigned by a Government or an intergovernmental organization with the agreement of the competent organ of the United Nations;
 - (ii) Persons engaged by the Secretary-General of the United Nations or by a specialized agency or by the International Atomic Energy Agency;
 - (iii) Persons deployed by a humanitarian non-governmental organization or agency under an agreement with the Secretary-General of the United Nations or with a specialized agency or with the International Atomic Energy Agency, to carry out activities in support of the fulfilment of the mandate of a United Nations operation;
- c) “United Nations operation” means an operation established by the competent organ of the United Nations in accordance with the Charter of the United Nations and conducted under United Nations authority and control:
 - (i) Where the operation is for the purpose of maintaining or restoring international peace and security; or
 - (ii) Where the Security Council or the General Assembly has declared, for the purposes of this Convention, that there exists an exceptional risk to the safety of the personnel participating in the operation;
- d) “Host State” means a State in whose territory a United Nations operation is conducted;
- e) “Transit State” means a State, other than the host State, in whose territory United Nations and associated personnel or their equipment are in transit or temporarily present in connection with a United Nations operation.

Article premier

Définitions

Aux fins de la présente Convention:

- a) «Personnel des Nations Unies» s'entend:
 - i) Des personnes engagées ou déployées par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies en tant que membres des éléments militaire, de police ou civil d'une opération des Nations Unies;
 - ii) Des autres fonctionnaires et experts en mission de l'Organisation des Nations Unies ou de ses institutions spécialisées ou de l'Agence internationale de l'énergie atomique qui sont présents à titre officiel dans la zone où une opération des Nations Unies est menée;
- b) «Personnel associé» s'entend:
 - i) Des personnes affectées par un gouvernement ou par une organisation intergouvernementale avec l'accord de l'organe compétent de l'Organisation des Nations Unies;
 - ii) Des personnes engagées par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, par une institution spécialisée ou par l'Agence internationale de l'énergie atomique; et
 - iii) Des personnes déployées par une organisation ou une institution non gouvernementale humanitaire en vertu d'un accord avec le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, avec une institution spécialisée ou avec l'Agence internationale de l'énergie atomique,
pour mener des activités à l'appui de l'exécution du mandat d'une opération des Nations Unies;
- c) «Opération des Nations Unies» s'entend d'une opération établie par l'organe compétent de l'Organisation des Nations Unies conformément à la Charte des Nations Unies et menée sous l'autorité et le contrôle des Nations Unies:
 - i) Lorsque l'opération vise à maintenir ou à rétablir la paix et la sécurité internationales; ou
 - ii) Lorsque le Conseil de sécurité ou l'Assemblée générale a déclaré aux fins de la présente Convention qu'il existe un risque exceptionnel pour la sécurité du personnel participant à l'opération;
- d) «Etat hôte» s'entend d'un Etat sur le territoire duquel une opération des Nations Unies est menée;
- e) «Etat de transit» s'entend d'un Etat, autre que l'Etat hôte, sur le territoire duquel du personnel des Nations Unies ou du personnel associé où leur matériel se trouvent en transit ou sont temporairement présents dans le cadre d'une opération des Nations Unies.

Article 2

Scope of application

1. This Convention applies in respect of United Nations and associated personnel and United Nations operations, as defined in article 1.

2. This Convention shall not apply to a United Nations operation authorized by the Security Council as an enforcement action under Chapter VII of the Charter of the United Nations in which any of the personnel are engaged as combatants against organized armed forces and to which the law of international armed conflict applies.

Article 3

Identification

1. The military and police components of a United Nations operation and their vehicles, vessels and aircraft shall bear distinctive identification. Other personnel, vehicles, vessels and aircraft involved in the United Nations operation shall be appropriately identified unless otherwise decided by the Secretary-General of the United Nations.

2. All United Nations and associated personnel shall carry appropriate identification documents.

Article 4

Agreements on the status of the operation

The host State and the United Nations shall conclude as soon as possible an agreement on the status of the United Nations operation and all personnel engaged in the operation including, *inter alia*, provisions on privileges and immunities for military and police components of the operation.

Article 5

Transit

A transit State shall facilitate the unimpeded transit of United Nations and associated personnel and their equipment to and from the host State.

Article 6

Respect for laws and regulations

1. Without prejudice to such privileges and immunities as they may enjoy or to the requirements of their duties, United Nations and associated personnel shall:

Article 2

Champ d'application

1. La présente Convention s'applique au personnel des Nations Unies et au personnel associé ainsi qu'aux opérations des Nations Unies, selon les définitions données à l'article premier.

2. La présente Convention ne s'applique pas à une opération des Nations Unies autorisée par le Conseil de sécurité en tant qu'action coercitive en vertu du Chapitre VII de la Charte des Nations Unies dans le cadre de laquelle du personnel est engagé comme combattant contre des forces armées organisées et à laquelle s'applique le droit des conflits armés internationaux.

Article 3

Identification

1. Les éléments militaire et de police d'une opération des Nations Unies et leurs véhicules, navires et aéronefs portent une marque distinctive d'identification. Le reste du personnel et les autres véhicules, navires et aéronefs utilisés dans le cadre de l'opération des Nations Unies portent une identification appropriée à moins qu'il n'en soit décidé autrement par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. Chaque membre du personnel des Nations Unies et du personnel associé porte sur lui des documents d'identification appropriés.

Article 4

Accords sur le statut de l'opération

L'État hôte et l'Organisation concluent dès que possible un accord sur le statut de l'opération et de l'ensemble du personnel engagé dans celle-ci, comprenant notamment des dispositions sur les privilèges et immunités des éléments militaire et de police de l'opération.

Article 5

Transit

L'État de transit facilite le libre transit du personnel des Nations Unies et du personnel associé et de leur matériel à destination et en provenance de l'État hôte.

Article 6

Respect des lois et règlements

1. Sans préjudice des privilèges et immunités dont ils peuvent bénéficier ou des exigences de leurs fonctions, le personnel des Nations Unies et le personnel associé:

a) Respect the laws and regulations of the host State and the transit State; and

b) Refrain from any action or activity incompatible with the impartial and international nature of their duties.

2. The Secretary-General of the United Nations shall take all appropriate measures to ensure the observance of these obligations.

Article 7

Duty to ensure the safety and security of United Nations and associated personnel

1. United Nations and associated personnel, their equipment and premises shall not be made the object of attack or of any action that prevents them from discharging their mandate.

2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure the safety and security of United Nations and associated personnel. In particular, States Parties shall take all appropriate steps to protect United Nations and associated personnel who are deployed in their territory from the crimes set out in article 9.

3. States Parties shall cooperate with the United Nations and other States Parties, as appropriate, in the implementation of this Convention, particularly in any case where the host State is unable itself to take the required measures.

Article 8

Duty to release or return United Nations and associated personnel captured or detained

Except as otherwise provided in an applicable status-of-forces agreement, if United Nations or associated personnel are captured or detained in the course of the performance of their duties and their identification has been established, they shall not be subjected to interrogation and they shall be promptly released and returned to United Nations or other appropriate authorities. Pending their release such personnel shall be treated in accordance with universally recognized standards of human rights and the principles and spirit of the Geneva Conventions of 1949.

Article 9

Crimes against United Nations and associated personnel

1. The intentional commission of:

a) A murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of any United Nations or associated personnel;

- a) Respectent les lois et règlements de l'Etat hôte et de l'Etat de transit; et
 - b) S'abstiennent de toute action ou activité incompatible avec le caractère impartial et international de leurs fonctions.
2. Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies prend toutes les mesures appropriées pour assurer le respect de ces obligations.

Article 7

Obligation d'assurer la sécurité du personnel des Nations Unies et du personnel associé

1. Le personnel des Nations Unies et le personnel associé, leur matériel et leurs locaux ne doivent être l'objet d'aucune atteinte ni d'aucune action qui les empêche de s'acquitter de leur mandat.
2. Les Etats parties prennent toutes les mesures appropriées pour assurer la sécurité du personnel des Nations Unies et du personnel associé. Les Etats parties prennent notamment toutes mesures appropriées pour protéger le personnel des Nations Unies et le personnel associé qui sont déployés sur leur territoire des infractions visées à l'article 9.
3. Chaque Etat partie coopère avec l'Organisation des Nations Unies et les autres Etats parties, le cas échéant, en vue de l'application de la présente Convention, en particulier dans tous les cas où l'Etat hôte n'est pas lui-même en mesure de prendre les mesures requises.

Article 8

Obligation de relâcher ou de rendre à l'Organisation le personnel des Nations Unies et le personnel associé capturé ou détenu

Sauf disposition contraire d'un éventuel accord sur le statut des forces, si des membres du personnel des Nations Unies ou du personnel associé sont capturés ou détenus dans le cadre de l'exercice de leurs fonctions et si leur identité a été établie, ils ne peuvent être soumis à un interrogatoire et ils doivent être promptement relâchés et rendus à l'Organisation des Nations Unies ou à une autre autorité appropriée. Dans l'intervalle, ils doivent être traités conformément aux normes universellement reconnues en matière de droits de l'homme ainsi qu'aux principes et à l'esprit des Conventions de Genève de 1949.

Article 9

Infractions contre le personnel des Nations Unies et le personnel associé

1. Le fait intentionnel:
 - a) De commettre un meurtre ou un enlèvement ou de porter toute autre atteinte contre la personne ou la liberté d'un membre du personnel des Nations Unies ou du personnel associé;

b) A violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transportation of any United Nations or associated personnel likely to endanger his or her person or liberty;

c) A threat to commit any such attack with the objective of compelling a physical or juridical person to do or to refrain from doing any act;

d) An attempt to commit any such attack; and

e) An act constituting participation as an accomplice in any such attack, or in an attempt to commit such attack, or in organizing or ordering others to commit such attack,

shall be made by each State Party a crime under its national law.

2. Each State Party shall make the crimes set out in paragraph 1 punishable by appropriate penalties which shall take into account their grave nature.

Article 10

Establishment of jurisdiction

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in the following cases:

a) When the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;

b) When the alleged offender is a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such crime when it is committed:

a) By a stateless person whose habitual residence is in that State; or

b) With respect to a national of that State; or

c) In an attempt to compel that State to do or to abstain from doing any act.

3. Any State Party which has established jurisdiction as mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the United Nations. If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General of the United Nations.

4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person pursuant to article 15 to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2.

5. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

b) De porter contre les locaux officiels, le domicile privé ou les moyens de transport d'un membre du personnel des Nations Unies ou du personnel associé une atteinte accompagnée de violences de nature à mettre sa personne ou sa liberté en danger;

c) De menacer de commettre une telle atteinte dans le but de contraindre une personne physique ou morale à accomplir un acte quelconque ou à s'en abstenir;

d) De tenter de porter une telle atteinte; et

e) De participer en tant que complice à une telle atteinte ou à une tentative de commettre une telle atteinte, ou d'en organiser ou ordonner la perpétration, est considéré par chaque État partie comme une infraction au regard de sa propre législation interne.

2. Chaque État partie rend les infractions visées au paragraphe 1 passibles de peines appropriées tenant compte de la gravité desdites infractions.

Article 10

Compétence

1. Chaque État partie prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître des infractions visées à l'article 9 dans les cas ci-après:

a) Lorsque l'infraction est commise sur le territoire dudit État ou à bord d'un navire ou d'un aéronef immatriculé dans ledit État;

b) Lorsque l'auteur présumé de l'infraction a la nationalité dudit État.

2. Un État partie peut également établir sa compétence aux fins de connaître de l'une quelconque de ces infractions:

a) Lorsqu'elle est commise par une personne apatride qui a sa résidence habituelle dans ledit État; ou

b) Lorsque la victime est un ressortissant dudit État; ou

c) Lorsqu'elle est commise dans le but de contraindre ledit État à accomplir un acte quelconque ou à s'en abstenir.

3. Tout État partie qui a établi sa compétence pour les cas visés au paragraphe 2 le notifie au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies. Si ledit État partie renonce ultérieurement à cette compétence, il le notifie au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

4. Chaque État partie prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître des infractions visées à l'article 9 dans les cas où l'auteur présumé de l'infraction se trouve sur son territoire et où il ne l'extrade pas conformément à l'article 15 vers l'un des États qui ont établi leur compétence conformément au paragraphe 1 ou 2.

5. La présente Convention n'exclut pas une compétence pénale exercée en vertu de la législation interne.

Article 11

Prevention of crimes against United Nations and associated personnel

States Parties shall cooperate in the prevention of the crimes set out in article 9, particularly by:

- a) Taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories; and
- b) Exchanging information in accordance with their national law and coordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

Article 12

Communication of information

1. Under the conditions provided for in its national law, the State Party in whose territory a crime set out in article 9 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to the Secretary-General of the United Nations and, directly or through the Secretary-General, to the State or States concerned all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.

2. Whenever a crime set out in article 9 has been committed, any State Party which has information concerning the victim and circumstances of the crime shall endeavour to transmit such information, under the conditions provided for in its national law, fully and promptly to the Secretary-General of the United Nations and the State or States concerned.

Article 13

Measures to ensure prosecution or extradition

1. Where the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

2. Measures taken in accordance with paragraph 1 shall be notified, in conformity with national law and without delay, to the Secretary-General of the United Nations and, either directly or through the Secretary-General, to:

Article 11

*Prévention des infractions contre le personnel des Nations Unies
et le personnel associé*

Les États parties coopèrent à la prévention des infractions visées à l'article 9, notamment:

- a) En prenant toutes les mesures possibles pour empêcher que ne se préparent sur leurs territoires respectifs de telles infractions destinées à être commises à l'intérieur ou en dehors de leurs territoires; et
- b) En échangeant des renseignements conformément à leur législation nationale et en coordonnant les mesures administratives et autres à prendre, le cas échéant, afin de prévenir la perpétration de ces infractions.

Article 12

Echange de renseignements

1. Dans les conditions prévues dans sa législation interne, s'il a des raisons de penser que l'auteur présumé d'une infraction visée à l'article 9 s'est enfui de son territoire, l'État partie sur le territoire duquel l'infraction a été commise communique au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies et, directement ou par l'entremise de ce dernier, à l'État ou aux États intéressés, tous les faits pertinents concernant l'infraction et tous les renseignements dont il dispose quant à l'identité de son auteur présumé.

2. Lorsqu'une infraction visée à l'article 9 a été commise, tout État partie en possession de renseignements concernant la victime et les circonstances de l'infraction s'efforce, dans les conditions prévues par sa législation interne, de les communiquer intégralement et rapidement au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies et à l'État ou aux États concernés.

Article 13

*Mesures visant à permettre l'engagement de poursuites ou
l'extradition*

1. S'il estime que les circonstances le justifient, l'État partie sur le territoire duquel se trouve l'auteur présumé de l'infraction prend les mesures voulues en application de sa législation interne pour s'assurer de la présence de l'intéressé aux fins de poursuites ou d'extradition.

2. Les mesures prises en application du paragraphe 1 sont notifiées, conformément à la législation interne et sans délai, au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies et, soit directement soit par l'entremise de ce dernier:

- a) The State where the crime was committed;
- b) The State or States of which the alleged offender is a national or, if such person is a stateless person, in whose territory that person has his or her habitual residence;
- c) The State or States of which the victim is a national; and
- d) Other interested States.

Article 14

Prosecution of alleged offenders

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite that person, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the law of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of an ordinary offence of a grave nature under the law of that State.

Article 15

Extradition of alleged offenders

1. To the extent that the crimes set out in article 9 are not extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the conditions provided in the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided in the law of the requested State.

4. Each of those crimes shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of article 10.

Article 16

Mutual assistance in criminal matters

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of

- a) ✖ l'État sur le territoire duquel l'infraction a été commise;
- b) ✖ l'État ou aux États dont l'auteur présumé de l'infraction est ressortissant ou, si celui-ci est apatride, à l'État sur le territoire duquel il a sa résidence habituelle;
- c) ✖ l'État ou aux États dont la victime est ressortissant; et
- d) ✖ tous les autres États intéressés.

Article 14

Exercice de l'action pénale contre les auteurs présumés d'infractions

L'État partie sur le territoire duquel l'auteur présumé de l'infraction est découvert, s'il n'extrade pas ce dernier, soumet l'affaire, sans aucune exception et sans retard indu, à ses autorités compétentes pour l'exercice de l'action pénale selon une procédure conforme à sa législation. Ces autorités prennent leur décision dans les mêmes conditions que pour toute infraction de droit commun de nature grave conformément à la législation de cet État.

Article 15

Extradition des auteurs présumés d'infractions

1. Si les infractions visées à l'article 9 ne figurent pas en tant que cas d'extradition dans un traité d'extradition conclu entre les États Parties, elles sont réputées y figurer à ce titre. Les États parties s'engagent à faire figurer ces infractions comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition à conclure entre eux.

2. Si un État partie qui subordonne l'extradition à l'existence d'un traité est saisi d'une demande d'extradition par un autre État partie auquel il n'est pas lié par un traité d'extradition, il a la faculté de considérer la présente Convention comme constituant la base juridique de l'extradition en ce qui concerne ces infractions. L'extradition est subordonnée aux conditions prévues par la législation de l'État requis.

3. Les États parties qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissent ces infractions comme cas d'extradition entre eux conformément aux conditions prévues par la législation de l'État requis.

4. Entre États parties, chacune de ces infractions est considérée aux fins d'extradition comme ayant été commise tant au lieu de sa perpétration que sur le territoire des États parties qui ont établi leur compétence conformément au paragraphe 1 ou 2 de l'article 10.

Article 16

Entraide en matière pénale

1. Les États parties s'accordent l'entraide la plus large possible à l'occasion de toutes poursuites pénales engagées contre les infractions

the crimes set out in article 9, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings. The law of the requested State shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 shall not affect obligations concerning mutual assistance embodied in any other treaty.

Article 17

Fair treatment

1. Any person regarding whom investigations or proceedings are being carried out in connection with any of the crimes set out in article 9 shall be guaranteed fair treatment, a fair trial and full protection of his or her rights at all stages of the investigations or proceedings.

2. Any alleged offender shall be entitled:

- a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State or States of which such person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if such person is a stateless person, of the State which, at that person's request, is willing to protect that person's rights; and
- b) To be visited by a representative of that State or those States.

Article 18

Notification of outcome of proceedings

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to other States Parties.

Article 19

Dissemination

The States Parties undertake to disseminate this Convention as widely as possible and, in particular, to include the study thereof, as well as relevant provisions of international humanitarian law, in their programmes of military instruction.

Article 20

Savings clauses

Nothing in this Convention shall affect:

- a) The applicability of international humanitarian law and universally recognized standards of human rights as contained in international

visées à l'article 9, y compris en ce qui concerne la communication de tous les éléments de preuve dont ils disposent et qui sont nécessaires aux fins des poursuites. La législation de l'État requis est applicable dans tous les cas.

2. Les dispositions du paragraphe 1 n'affectent pas les obligations d'assistance mutuelle découlant de tout autre traité.

Article 17

Traitement équitable

1. Toute personne faisant l'objet d'une enquête ou de poursuites à raison de l'une des infractions visées à l'article 9 doit bénéficier d'un traitement et d'un procès équitables et de la pleine protection de ses droits à tous les stades de l'enquête ou des poursuites.

2. L'auteur présumé de l'infraction est en droit:

a) De communiquer sans retard avec le représentant approprié le plus proche de l'État ou des États dont il est ressortissant ou qui sont autrement habilités à protéger ses droits ou, s'il est apatride, de l'État qui, sur demande de l'intéressé, est disposé à protéger ses droits; et

b) De recevoir la visite d'un représentant de cet État ou de ces États.

Article 18

Notification du résultat des poursuites

L'État partie dans lequel l'auteur présumé d'une infraction fait l'objet de poursuites en communique le résultat final au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui transmet ces renseignements aux autres États parties.

Article 19

Diffusion

Les États parties s'engagent à diffuser la présente Convention aussi largement que possible et notamment à en inclure l'étude, ainsi que celle des dispositions pertinentes du droit international humanitaire, dans leurs programmes d'instruction militaire.

Article 20

Clauses de sauvegarde

Aucune disposition de la présente Convention n'affecte:

a) L'applicabilité du droit international humanitaire et des normes universellement reconnues en matière de droits de l'homme consacrés

instruments in relation to the protection of United Nations operations and United Nations and associated personnel or the responsibility of such personnel to respect such law and standards;

b) The rights and obligations of States, consistent with the Charter of the United Nations, regarding the consent to entry of persons into their territories;

c) The obligation of United Nations and associated personnel to act in accordance with the terms of the mandate of a United Nations operation;

d) The right of States which voluntarily contribute personnel to a United Nations operation to withdraw their personnel from participation in such operation; or

e) The entitlement to appropriate compensation payable in the event of death, disability, injury or illness attributable to peacekeeping service by persons voluntarily contributed by States to United Nations operations.

Article 21

Right of self-defence

Nothing in this Convention shall be construed so as to derogate from the right to act in self-defence.

Article 22

Dispute settlement

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by application in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by all or part of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 or the relevant part thereof with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

dans des instruments internationaux en ce qui concerne la protection des opérations des Nations Unies ainsi que du personnel des Nations Unies et du personnel associé, ou le devoir de ces personnels de respecter ledit droit et lesdites normes;

b) Les droits et obligations qu'ont les États, en conformité avec la Charte des Nations Unies, en ce qui concerne le consentement à l'entrée des personnes sur leur territoire;

c) L'obligation du personnel des Nations Unies et du personnel associé de se comporter d'une manière conforme au mandat d'une opération des Nations Unies;

d) Le droit qu'ont les États qui fournissent volontairement du personnel en vue d'une opération des Nations Unies de retirer ledit personnel en mettant fin à sa participation à l'opération; ou

e) Le droit à une indemnisation appropriée en cas de décès, d'invalidité, d'accident ou de maladie de personnes affectées volontairement par un État à une opération des Nations Unies imputables à l'exercice de fonctions de maintien de la paix.

Article 21

Droit de légitime défense

Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme restreignant le droit de légitime défense.

Article 22

Règlement des différends

1. Tout différend entre deux ou plusieurs États parties concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention qui n'est pas réglé par voie de négociation est soumis à l'arbitrage, à la demande de l'une des parties. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les parties sont dans l'incapacité de s'entendre sur l'organisation de l'arbitrage, l'une d'entre elles peut soumettre le différend à la Cour internationale de Justice en déposant une requête conformément au Statut de la Cour.

2. Tout État partie pourra, au moment où il signera la présente Convention, la ratifiera, l'acceptera, l'approuvera ou y adhérera, déclarer qu'il ne se considère pas lié par l'ensemble ou une partie des dispositions du paragraphe 1. Les autres États parties ne seront pas liés par le paragraphe 1 ou la partie pertinente de ce paragraphe envers un État partie qui aura formulé une telle réserve.

3. Tout État partie qui aura formulé une réserve conformément aux dispositions du paragraphe 2 pourra à tout moment retirer cette réserve par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 23

Review meetings

At the request of one or more States Parties, and if approved by a majority of States Parties, the Secretary-General of the United Nations shall convene a meeting of the States Parties to review the implementation of the Convention, and any problems encountered with regard to its application.

Article 24

Signature

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1995, at United Nations Headquarters in New York.

Article 25

Ratification, acceptance or approval

This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

Accession

This Convention shall be open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 27

Entry into force

1. This Convention shall enter into force thirty days after twenty-two instruments of ratification, acceptance, approval or accession have been deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

Réunions d'examen

À la demande d'un ou de plusieurs États parties, et avec l'approbation de la majorité des États parties, le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies convoque une réunion des États parties en vue d'examiner la mise en œuvre de la Convention ainsi que les problèmes rencontrés dans son application.

Article 24

Signature

La présente Convention est ouverte à la signature de tous les États jusqu'au 31 décembre 1995, au Siège de l'Organisation des Nations Unies à New York.

Article 25

Ratification, acceptation ou approbation

La présente Convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation sont déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 26

Adhésion

La présente Convention est ouverte à l'adhésion de tous les États. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 27

Entrée en vigueur

1. La présente Convention entrera en vigueur 30 jours après la date du dépôt auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies de 22 instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

2. Pour tout État ratifiant, acceptant ou approuvant la Convention ou y adhérant après le dépôt du 22^e instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le 30^e jour suivant la date du dépôt par ledit État de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

Article 28

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 29

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

DONE at New York this ninth day of December one thousand nine hundred and ninety-four.

Het Verdrag is ondertekend voor de volgende Staten:

Argentinië	15 december 1994
Canada	15 december 1994
Denemarken	15 december 1994
Finland	15 december 1994
Nieuw-Zeeland	15 december 1994
Noorwegen	15 december 1994
Oekraïne	15 december 1994
Panama	15 december 1994
Portugal	15 december 1994
Zweden	15 december 1994
Italië	16 december 1994
Haiti	19 december 1994
Spanje	19 december 1994
de Verenigde Staten van Amerika	19 december 1994
Bangladesh	21 december 1994
Frankrijk	12 januari 1995
Samoa	16 januari 1995
Duitsland	1 februari 1995
Brazilië	3 februari 1995
Sierra Leone	13 februari 1995
Senegal	21 februari 1995

Article 28

Dénonciation

1. Tout État partie peut dénoncer la présente Convention par voie de notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies aura reçu ladite notification.

Article 29

Textes faisant foi

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en enverra des copies certifiées conformes à tous les États.

FAIT à New York le 9 décembre 1994

Tunesië	22 februari 1995
de Filipijnen	27 februari 1995
Pakistan	8 maart 1995
Malta	16 maart 1995
Polen	17 maart 1995
Honduras	17 mei 1995
Luxemburg	31 mei 1995
Japan	6 juni 1995
Bolivia	17 augustus 1995
de Russische Federatie	26 september 1995
Roemenië	27 september 1995
Liechtenstein	16 oktober 1995
Fiji	25 oktober 1995
Uruguay	17 november 1995
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit- tannië en Noord-Ierland	19 december 1995
het Koninkrijk der Nederlanden	22 december 1995

C. VERTALING**Verdrag inzake de veiligheid van VN-personeel en geassocieerd personeel**

De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag,

Ernstig bezorgd over het groeiend aantal doden en gewonden ten gevolge van bewuste aanslagen gericht tegen VN-personeel en geassocieerd personeel,

Indachtig het feit dat aanslagen gericht tegen, of andere vormen van mishandeling van, personeel dat namens de Verenigde Naties handelt, ongerechtvaardigd en onaanvaardbaar zijn, ongeacht wie de daders zijn,

Erkennende dat VN-operaties worden uitgevoerd in het gemeenschappelijk belang van de internationale gemeenschap en in overeenstemming met de beginselen en doelstellingen van het Handvest der Verenigde Naties,

Erkentelijk voor de belangrijke bijdrage die VN-personeel en geassocieerd personeel leveren aan de inspanningen van de Verenigde Naties op het gebied van de preventieve diplomatie, vreedstichting, vredeshandhaving, vredesopbouw en humanitaire en andere operaties,

Zich bewust van de bestaande regelingen ter verzekering van de veiligheid van VN-personeel en geassocieerd personeel, met name de door de voornaamste organen van de Verenigde Naties genomen maatregelen ter zake,

Erkennende evenwel dat de huidige maatregelen ter bescherming van VN-personeel en geassocieerd personeel ontoereikend zijn,

Beseffende dat de doeltreffendheid en de veiligheid van VN-operaties blijken toe te nemen wanneer deze operaties worden uitgevoerd met instemming en medewerking van de ontvangende Staat,

Een beroep doende op alle Staten waarin VN-personeel en geassocieerd personeel zijn ingezet en op alle anderen op wie dat personeel moet kunnen rekenen, om ruimhartig steun te verlenen ter vergemakkelijking van de uitvoering van VN-operaties en de vervulling van het mandaat daarvan,

Overtuigd van de dringende noodzaak om passende en doeltreffende maatregelen te nemen ter voorkoming van aanvallen gericht tegen VN-personeel en geassocieerd personeel en ter bestraffing van de daders,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Verdrag:

a. wordt onder „VN-personeel” verstaan:

- i. personen die door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zijn aangesteld of ingezet als lid van militaire, politie- of civiele onderdelen van een VN-operatie;
 - ii. andere functionarissen en deskundigen op een missie van de Verenigde Naties of van haar gespecialiseerde organisaties dan wel van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) die in een officiële hoedanigheid aanwezig zijn in het gebied waar een VN-operatie wordt uitgevoerd;
- b. wordt onder „geassocieerd personeel” verstaan:
- i. personen die door een regering of intergouvernementele organisatie zijn aangewezen met instemming van het bevoegde orgaan van de Verenigde Naties;
 - ii. personen die door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties of een gespecialiseerde organisatie dan wel de Internationale Organisatie voor Atoomenergie zijn aangesteld;
 - iii. personen die door een humanitaire niet-gouvernementele organisatie of instelling zijn ingezet op grond van een overeenkomst met de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties of van een gespecialiseerde organisatie dan wel van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie,
- om werkzaamheden te verrichten ter ondersteuning van de vervulling van het mandaat van een VN-operatie;
- c. wordt onder „VN-operatie” verstaan: een operatie, opgezet door het bevoegde orgaan van de Verenigde Naties in overeenstemming met het Handvest der Verenigde Naties en uitgevoerd onder VN-gezag en onder VN-toezicht:
- i. terwijl de operatie tot doel heeft de internationale vrede en veiligheid te handhaven of te herstellen; of
 - ii. terwijl de Veiligheidsraad of de Algemene Vergadering voor de toepassing van dit Verdrag heeft verklaard dat er sprake is van een buitengewoon risico voor de veiligheid van het personeel dat aan de operatie deelneemt;
- d. wordt onder „ontvangende Staat” verstaan: een Staat op het grondgebied waarvan een VN-operatie wordt uitgevoerd;
- e. wordt onder „Staat van doortocht” verstaan: een Staat, niet zijnde de ontvangende Staat, op het grondgebied waarvan VN-personeel of geassocieerd personeel, alsmede de uitrusting daarvan, op doorreis is of tijdelijk verblijft in verband met een VN-operatie.

Artikel 2

Werkingsfeer

1. Dit Verdrag is van toepassing op VN-personeel en geassocieerd personeel alsook op VN-operaties als omschreven in artikel 1.

2. Dit Verdrag is niet van toepassing op een VN-operatie waarvoor door de Veiligheidsraad machtiging is verleend als dwangactie op grond van Hoofdstuk VII van het Handvest der Verenigde Naties, waarbij personeel is betrokken als strijders tegen georganiseerde strijdkrachten en waarop het recht inzake internationale gewapende conflicten van toepassing is.

Artikel 3

Identificatie

1. De militaire en politie-onderdelen van een VN-operatie en hun voertuigen, vaartuigen en luchtvaartuigen voeren duidelijke herkenningstekens. Het overige personeel dat en de overige voertuigen, vaartuigen en luchtvaartuigen die bij een VN-operatie zijn betrokken, zijn op deugdelijke wijze te herkennen, tenzij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties anders besluit.

2. Alle leden van het VN-personeel en geassocieerd personeel dragen deugdelijke identiteitsbewijzen.

Artikel 4

Overeenkomsten inzake de status van de operatie

De ontvangende Staat en de Verenigde Naties sluiten zo spoedig mogelijk een overeenkomst inzake de status van de VN-operatie en van alle bij de operatie betrokken personeel, met inbegrip van, onder andere, bepalingen betreffende de voorrechten en immuniteiten voor militaire en politie-onderdelen van de operatie.

Artikel 5

Doortocht

Een Staat van doortocht vergemakkelijkt de vrije doortocht van VN-personeel en geassocieerd personeel, alsmede de uitrusting daarvan, naar en van de ontvangende Staat.

Artikel 6

Naleving van wetten en voorschriften

1. Onverminderd de voorrechten en immuniteiten die zij genieten of de vereisten van hun taken, zullen VN-personeel en geassocieerd personeel:

a. de wetten en voorschriften van de ontvangende Staat en de Staat van doortocht naleven; en

b. zich onthouden van gedragingen of activiteiten die onverenigbaar zijn met het onpartijdige en internationale karakter van hun taken.

2. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties neemt alle passende maatregelen om de nakoming van deze verplichtingen te waarborgen.

Artikel 7

Plicht om de veiligheid en beveiliging van VN-personeel en geassocieerd personeel te waarborgen

1. VN-personeel en geassocieerd personeel, alsmede de uitrusting en gebouwen daarvan, mogen niet het voorwerp worden van een aanslag of gedraging die het belet zijn mandaat te vervullen.

2. De Staten-Partijen nemen alle passende maatregelen om de veiligheid van VN-personeel en geassocieerd personeel te waarborgen. De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag nemen met name alle passende maatregelen om VN-personeel en geassocieerd personeel dat op hun grondgebied is ingezet te beschermen tegen de in artikel 9 genoemde strafbare feiten.

3. De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag werken, waar mogelijk, met de Verenigde Naties en andere Staten die Partij zijn bij dit Verdrag samen ter uitvoering van dit Verdrag, in het bijzonder in alle gevallen waarin de ontvangende Staat zelf niet in staat is de vereiste maatregelen te nemen.

Artikel 8

Plicht om vastgehouden of gevangengenomen VN-personeel en geassocieerd personeel vrij te laten of te doen terugkeren

Behoudens een andersluidende bepaling in een toepasselijke overeenkomst inzake de status van strijdkrachten, mag VN-personeel of geassocieerd personeel, indien dit tijdens de uitoefening van zijn taken wordt vastgehouden of gevangengenomen en is geïdentificeerd, niet worden onderworpen aan ondervraging en dient het terstond te worden vrijgelaten en in de gelegenheid te worden gesteld terug te keren naar de Organisatie der Verenigde Naties of andere daarvoor in aanmerking komende autoriteiten. In afwachting van de vrijlating dient het te worden behandeld in overeenstemming met de universeel erkende normen op het gebied van de rechten van de mens en met de beginselen en de geest van de Verdragen van Genève van 1949.

Artikel 9

Strafbare feiten ten aanzien van VN-personeel en geassocieerd personeel

1. Het opzettelijk plegen van
 - a. een moord op, een ontvoering van, of een aanslag gericht tegen de persoon of de vrijheid van een lid van VN-personeel of geassocieerd personeel;
 - b. een gewelddadige aanslag op de officiële gebouwen, de privéwoning of de middelen van vervoer van VN-personeel of geassocieerd personeel, waardoor de persoon of de vrijheid van een lid van dat personeel in gevaar worden gebracht;
 - c. een dreiging een dergelijke aanslag te plegen met het oogmerk een natuurlijke persoon of rechtspersoon te dwingen een handeling te verrichten of zich daarvan te onthouden;
 - d. een poging een dergelijke aanslag te plegen; en
 - e. een deelneming als medeplichtige aan een dergelijke aanslag of aan de poging daartoe, dan wel aan het organiseren daarvan of het geven van de opdracht daartoe,wordt door elke Staat die Partij is bij dit Verdrag strafbaar gesteld krachtens zijn nationale wetgeving.
2. Elke Staat die Partij is bij dit Verdrag stelt op de in het eerste lid genoemde strafbare feiten passende straffen, waarbij rekening wordt gehouden met de ernst van deze feiten.

Artikel 10

Vestiging van rechtsmacht

1. Elke Staat die Partij is bij dit Verdrag neemt de maatregelen die noodzakelijk zijn om zich bevoegd te verklaren kennis te nemen van de in artikel 9 genoemde strafbare feiten in de volgende gevallen:
 - a. wanneer de feiten zijn gepleegd op het grondgebied van die Staat of aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in die Staat is geregistreerd;
 - b. wanneer de vermoedelijke dader onderdaan van die Staat is.
2. Een Staat die Partij is bij dit Verdrag kan zich ook bevoegd verklaren kennis te nemen van deze strafbare feiten wanneer deze zijn gepleegd:
 - a. door een staatloze die zijn vaste verblijfplaats in die Staat heeft; of
 - b. ten aanzien van een onderdaan van die Staat; of
 - c. in een poging die Staat te dwingen een handeling te verrichten of zich daarvan te onthouden.

3. Een Staat die Partij is bij dit Verdrag die zich bevoegd heeft verklaard met betrekking tot de in het tweede lid bedoelde gevallen, stelt de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties daarvan in kennis. Indien bedoelde Staat die Partij is bij dit Verdrag vervolgens afstand doet van deze bevoegdheid, stelt deze de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties daarvan in kennis.

4. Elke Staat die Partij is bij dit Verdrag neemt de maatregelen die noodzakelijk zijn om zich bevoegd te verklaren om kennis te nemen van de in artikel 9 genoemde strafbare feiten ingeval de vermoedelijke dader zich op zijn grondgebied bevindt en deze Staat de bedoelde persoon niet uitlevert ingevolge artikel 15 aan een van de Staten die Partij zijn bij dit Verdrag die zich in overeenstemming met het eerste of tweede lid bevoegd hebben verklaard.

5. Dit Verdrag sluit geen enkele rechtsmacht in strafzaken uit, die wordt uitgeoefend krachtens de nationale wetgeving.

Artikel 11

Voorkoming van strafbare feiten ten aanzien van VN-personeel en geassocieerd personeel

De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag werken samen ter voorkoming van de in artikel 9 genoemde strafbare feiten, met name door:

- a. alle mogelijke maatregelen te nemen om te voorkomen dat op hun onderscheiden grondgebieden voorbereidingen worden getroffen om deze strafbare feiten te plegen, binnen of buiten hun eigen grondgebied; en
- b. informatie uit te wisselen in overeenstemming met hun nationale wetgeving en het coördineren van het nemen van passende bestuursrechtelijke en andere maatregelen, ten einde het plegen van deze strafbare feiten te voorkomen.

Artikel 12

Uitwisseling van informatie

1. Indien de Staat die Partij is bij dit Verdrag op wiens grondgebied een in artikel 9 genoemd strafbaar feit is gepleegd redenen heeft om aan te nemen dat een vermoedelijke dader dit grondgebied is ontvlucht, doet deze Staat, onder de in zijn nationale wetgeving gestelde voorwaarden, aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties en, rechtstreeks of door tussenkomst van de Secretaris-Generaal, aan de betrokken Staat of Staten alle relevante feiten met betrekking tot het gepleegde strafbare feit toekomen, alsook alle informatie waarover die Staat beschikt met betrekking tot de identiteit van de vermoedelijke dader.

2. Wanneer een in artikel 9 genoemd strafbaar feit is gepleegd, spant een Staat die Partij is bij dit Verdrag die beschikt over informatie betreffende de identiteit van het slachtoffer en de omstandigheden van het

strafbare feit, zich ervoor in om, onder de in zijn nationale wetgeving gestelde voorwaarden, deze informatie volledig en onverwijld toe te zenden aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties en de betrokken Staat of Staten.

Artikel 13

Maatregelen met het oog op vervolging of uitlevering

1. Wanneer de omstandigheden daartoe aanleiding geven, neemt de Staat die Partij is bij dit Verdrag op wiens grondgebied de vermoedelijke dader zich bevindt, de passende maatregelen krachtens zijn nationale wetgeving om diens aanwezigheid met het oog op vervolging of uitlevering te verzekeren.

2. De ingevolge het eerste lid genomen maatregelen worden in overeenstemming met de nationale wetgeving en onverwijld ter kennis gebracht van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties en, rechtstreeks of door tussenkomst van de Secretaris-Generaal, van:

- a. de Staat op wiens grondgebied het strafbare feit is gepleegd;
- b. de Staat of Staten waarvan de vermoedelijke dader onderdaan is of, indien deze staatloos is, de Staat op wiens grondgebied deze zijn vaste verblijfplaats heeft;
- c. de Staat of Staten waarvan het slachtoffer onderdaan is; en
- d. andere belanghebbende Staten.

Artikel 14

Vervolging van vermoedelijke daders

Indien de Staat die Partij is bij dit Verdrag op wiens grondgebied de vermoedelijke dader zich bevindt, de betrokkene niet uitlevert, legt deze Staat, zonder enige uitzondering en zonder onnodig uitstel, de zaak voor aan zijn bevoegde autoriteiten met het oog op vervolging, volgens een procedure in overeenstemming met de wetgeving van die Staat. Deze autoriteiten nemen hun beslissing op dezelfde wijze als in het geval van een gewoon strafbaar feit van ernstige aard overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 15

Uitlevering van vermoedelijke daders

1. Voorzover de in artikel 9 genoemde strafbare feiten niet als uitleveringsdelicten zijn vermeld in een uitleveringsverdrag, bestaande tussen de Staten die Partij zijn bij dit Verdrag, worden zij geacht als zodanig daarin te zijn opgenomen. De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag verplichten zich ertoe deze strafbare feiten als uitleveringsdelicten op te nemen in elk uitleveringsverdrag dat tussen hen zal worden gesloten.

2. Indien een Staat die Partij is bij dit Verdrag die uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag, een verzoek om uitlevering ontvangt van een andere Staat die Partij is bij dit Verdrag waarmee die Staat geen uitleveringsverdrag heeft gesloten, kan deze dit Verdrag beschouwen als de wettelijke basis voor uitlevering wegens deze strafbare feiten. De uitlevering is onderworpen aan de in de wetgeving van de aangezochte Staat gestelde voorwaarden.

3. De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag die uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen deze strafbare feiten onderling als uitleveringsdelicten, die zijn onderworpen aan de in de wetgeving van de aangezochte Staat gestelde voorwaarden.

4. Elk van deze strafbare feiten wordt ten behoeve van uitlevering tussen Staten die Partij zijn bij dit Verdrag geacht te zijn begaan, niet alleen op de plaats waar het is begaan, maar ook op het grondgebied van de Staten die Partij zijn bij dit Verdrag, die hun rechtsmacht hebben vastgelegd in overeenstemming met artikel 10, eerste of tweede lid.

Artikel 16

Wederzijdse rechtshulp in strafzaken

1. De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag verlenen elkaar de ruimst mogelijke rechtshulp in strafzaken wegens de in artikel 9 genoemde strafbare feiten, waaronder hulp ter verkrijging van het hun ter beschikking staande bewijsmateriaal dat nodig is in verband met de vervolging. In alle gevallen is de wetgeving van de aangezochte Staat van toepassing.

2. De bepalingen van het eerste lid laten uit enig ander verdrag voortvloeiende verplichtingen betreffende wederzijdse rechtshulp onverlet.

Artikel 17

Behoorlijke behandeling

1. Een ieder tegen wie een strafvervolging is ingesteld in verband met een van de in artikel 9 genoemde strafbare feiten wordt een behoorlijke behandeling, een eerlijk proces en volledige bescherming van zijn rechten gewaarborgd in elk stadium van het onderzoek of de procedure.

2. Iedere vermoedelijke dader heeft het recht

a. zich onverwijld in verbinding te stellen met de dichtstbijzijnde daarvoor in aanmerking komende vertegenwoordiger van de Staat of Staten waarvan hij onderdaan is of die anderszins gerechtigd is zijn rechten te beschermen of, indien de betrokkene staatloos is, van de Staat die op verzoek van de betrokkene bereid is zijn rechten te beschermen; en

b. bezoek van een vertegenwoordiger van die Staat of die Staten te ontvangen.

Artikel 18

Kennisgeving van het resultaat van de procedure

De Staat die Partij is bij dit Verdrag waarin een vermoedelijke dader strafrechtelijk wordt vervolgd, brengt het eindresultaat van de procedure ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die de informatie doorzendt aan de andere Staten die Partij zijn bij dit Verdrag.

Artikel 19

Verspreiding

De Staten die Partij zijn bij dit Verdrag verplichten zich ertoe dit Verdrag op zo breed mogelijke schaal te verspreiden en met name de bestudering ervan, alsmede van de relevante bepalingen van het internationale humanitaire recht, op te nemen in hun militaire opleidingsprogramma's.

Artikel 20

Vrijwaringsclausules

De bepalingen van dit Verdrag laten onverlet:

- a. de toepasselijkheid van het internationale humanitaire recht en de universeel erkende normen inzake de rechten van de mens zoals neergelegd in internationale akten met betrekking tot de bescherming van VN-operaties en VN-personeel en geassocieerd personeel, of de plicht van dat personeel om genoemd recht en genoemde normen te eerbiedigen;
- b. de rechten en verplichtingen van Staten, in overeenstemming met het Handvest der Verenigde Naties, betreffende de toelating van personen tot hun grondgebied;
- c. de verplichting van VN-personeel en geassocieerd personeel om te handelen in overeenstemming met het mandaat van een VN-operatie;
- d. het recht van Staten die vrijwillig personeel leveren ten behoeve van een VN-operatie om dit personeel terug te trekken van de deelneming aan de operatie; of
- e. de aanspraak op een passende schadevergoeding in geval van overlijden, invaliditeit, letsel of ziekte, toe te schrijven aan de uitvoering van vredeshandhavingstaken door personen die vrijwillig door Staten zijn geleverd ten behoeve van een VN-operatie.

Artikel 21

Recht op handelen uit zelfverdediging

Geen enkele bepaling van dit Verdrag mag zodanig worden uitgelegd dat deze een beperking inhoudt van het recht om te handelen uit zelfverdediging.

Artikel 22

Regeling van geschillen

1. Elk geschil tussen twee of meer Staten die Partij zijn bij dit Verdrag inzake de uitleg of toepassing van dit Verdrag dat niet wordt geregeld door middel van onderhandelingen, wordt op verzoek van één van hen onderworpen aan arbitrage. Indien de partijen er binnen zes maanden na de datum van het verzoek om arbitrage niet in zijn geslaagd overeenstemming te bereiken over de organisatie van de arbitrage, kan een van die partijen het geschil voorleggen aan het Internationaal Gerechtshof door middel van een verzoek overeenkomstig het Statuut van het Gerechtshof.

2. Elke Staat die Partij is bij dit Verdrag kan op het tijdstip van ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dit Verdrag of van toetreding daartoe verklaren dat hij zich niet gebonden acht door de bepalingen van het eerste lid of een gedeelte daarvan. De andere Staten die Partij zijn bij dit Verdrag zijn niet gebonden aan de bepalingen van het eerste lid of het desbetreffende gedeelte daarvan tegenover een Staat die Partij is bij dit Verdrag die een dergelijk voorbehoud heeft gemaakt.

3. Een Staat die Partij is bij dit Verdrag die een voorbehoud heeft gemaakt overeenkomstig het tweede lid, kan dit voorbehoud te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 23

Toetsingsbijeenkomsten

Op verzoek van een of meer Staten die Partij zijn bij dit Verdrag en na goedkeuring door een meerderheid van de Staten die Partij zijn bij dit Verdrag belegt de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties een bijeenkomst van de Staten die Partij zijn bij dit Verdrag om de toepassing van het Verdrag en eventuele daarbij ondervonden problemen te bezien.

Artikel 24

Ondertekening

Dit Verdrag staat voor alle Staten voor ondertekening open tot en met 31 december 1995 op de zetel van de Verenigde Naties te New York.

Artikel 25

Bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring dienen te worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 26

Toetreding

Dit Verdrag staat voor alle Staten open voor toetreding. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 27

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking dertig dagen na de datum waarop tweeëntwintig akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding zijn nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

2. Voor elke Staat die het Verdrag bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt, dan wel hiertoe toetreedt na de nederlegging van de tweeëntwintigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, treedt het Verdrag in werking op de dertigste dag na de datum van nederlegging door die Staat van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

Artikel 28

Opzegging

1. Een Staat die Partij is bij dit Verdrag kan dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

2. De opzegging wordt van kracht één jaar na de datum waarop deze kennisgeving door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties is ontvangen.

Artikel 29

Authentieke teksten

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die voor eensluidend gewaarmerkte afschriften daarvan zal toezenden aan alle Staten.

GEDAAN te New York op negen december 1994.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 22 e.v. van dit Tractatenblad)

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 25 van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Denemarken	11 april 1995
Japan	6 juni 1995
Noorwegen	3 juli 1995
Oekraïne	17 augustus 1995

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 27, eerste lid, van het Verdrag in werking treden dertig dagen na de nederlegging van de tweeëntwintigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, toetreding of goedkeuring.

J. GEGEVENS

Het Verdrag is door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties bij resolutie 49/59 op 9 december 1994 aangenomen. Overeenkomstig artikel 24 stond het Verdrag open voor ondertekening tot en met 31 december 1995 op de zetel van de Verenigde Naties te New York.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest van de Verenigde Naties, naar welke Organisatie onder meer wordt verwezen in de preambule tot het onderhavige Verdrag, zijn de Engelse en de Franse tekst geplaatst in *Trb.* 1979, 37 en de herziene vertaling in *Trb.* 1987, 113; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 277.

De Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA), welke Organisatie wordt genoemd in artikel 1 van het onderhavige Verdrag, is opgericht bij het op 26 oktober 1956 te New York tot stand gekomen Statuut van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie. De tekst en vertaling van dat Statuut zijn geplaatst in *Trb.* 1957, 50; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1990, 51.

Van het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag van Genève voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten te velde, van 12 augustus 1949, naar welk Verdrag wordt verwezen in artikel 8 van het onderhavige Verdrag, zijn de Engelse en de Franse tekst afgedrukt in uitgave no. 24 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken: „Diplomatieke Conferentie voor

de nieuwe Rode Kruisverdragen, Genève, 21 april–12 augustus 1949”, blz. 102 e.v. (Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf, 's-Gravenhage, januari 1951). De vertaling is geplaatst in *Trb.* 1951, 72; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 99.

Van het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag van Genève voor de verbetering van het lot der gewonden, zieken en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee, van 12 augustus 1949, naar welk Verdrag wordt verwezen in artikel 8 van het onderhavige Verdrag, zijn de Engelse en de Franse tekst afgedrukt in uitgave no. 24 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken: „Diplomatieke Conferentie voor de nieuwe Rode Kruisverdragen, Genève, 21 april–12 augustus 1949”, blz. 148 e.v. (Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf, 's-Gravenhage, januari 1951). De vertaling is geplaatst in *Trb.* 1951, 73; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 100.

Van het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag van Genève betreffende de behandeling van krijgsgevangenen, van 12 augustus 1949, naar welk Verdrag wordt verwezen in artikel 8 van het onderhavige Verdrag, zijn de Engelse en de Franse tekst afgedrukt in uitgave no. 24 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken: „Diplomatieke Conferentie voor de nieuwe Rode Kruisverdragen, Genève, 21 april–12 augustus 1949”, blz. 186 e.v. (Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf, 's-Gravenhage, januari 1951). De vertaling is geplaatst in *Trb.* 1951, 74; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 101.

Van het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag van Genève betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd, naar welk Verdrag wordt verwezen in artikel 8 van het onderhavige Verdrag, zijn de Engelse en de Franse tekst afgedrukt in uitgave no. 24 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken: „Diplomatieke Conferentie voor de nieuwe Rode Kruisverdragen, Genève, 21 april–12 augustus 1949”, blz. 314 e.v. (Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf, 's-Gravenhage, januari 1951). De vertaling is geplaatst in *Trb.* 1951, 75; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 102.

Het Internationaal Hof van Justitie, naar welk Hof wordt verwezen in artikel 22, eerste lid, van het onderhavige Verdrag, is opgericht bij het hogergenoemde Handvest van de Verenigde Naties. Van het Statuut van het Hof zijn de Engelse en de Franse tekst geplaatst in *Trb.* 1971, 55 en de herziene vertaling in *Trb.* 1987, 114.

Uitgegeven de *dertiende* februari 1996.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. A. F. M. O. VAN MIERLO